EESTI PÄEVA-LEHT

ESTNISKA DAGBLADET
12. aastakäik
Toimetaja Juhan Kokla
Vastutav väljaandja (ansv. utg.) Hans Schöler
Peatoimetus ja talitus:
EESTI MAJAS, Stockholmis aiasekik, Kockgränd 3
Aadress: Box 16320
103 26 Stockholm 16
Telefon: 21 84 46
Toimetus Eskilstunas:
Toimetaja Jüri Ass
Aadr.: Eesti Päevaleht, Box 126, 631 02 Eskilstuna. Tel.: 016/14 17 72
Tellimuspostiarve nr. 28650
Tellimishinnad:
Aasta ..... kr. 15:—
Termin (4 kuud) ..... kr. 5:—
Kuu ..... kr. 1,5:—
Kuulutusehind 75 öörn mm.
Arikuulutused 1 kroon mm.
Eskilstuna-Kurirens Tryckeri AB
Eskilstuna 1970

"Poola rahvas võimule, punaquislingud võlla! Nõuame vaba valimisi!" oli üks plakatitest, mida demonstrandid, peamiselt poolakad, kandsid mereravaldusel Poola Saatkonna eest Stockholmis Karlavägen 35. (EPL-foto Lepper)

Eskilstuna-Kuriren
Teisipäeval, 29. detsembril 1970
Upplaga C
Nr. 300 (3584)

Protsessid juutide vastu lähevad käiku ka Riias

MOSKVA — Vene võimud jätkavad oma kohtuprotsesse juutide vastu. Juba kuuendal jaanuaril antakse kohtu alla veel üheksa vene juuti, krdn süüdistatakse karistuseaduse 70. ja 72. paragrahvi alusel. Paragrahvid käsitlevad "sovjetivastast agitatsiooni ja propagandat ning kuulumist sovjetivastasesse organisatsioonidesse". Kui näiteks kaebealune leitakse süüdi olevat par. 72 alusel, on maksimaalne karistus surmanuhtlus või 15 aastat vanglat. Rasketadvate asjaoludena arvestatakse erspool nimetatud paragrahvi juurde "riigireetmist või pöördemiskatset välismaale."

Moskva andmete kohaselt on surnaseid kohtuprotsesse oodata veel Riias ja Moldaavia pealinnas Kishnevis. Kaebealused on ka mõni juudi, kellede sovjetivastane tegevus olevat tulnud ilmeks pärast Tallinna lennuvõistlust kaaperdamiskatset. See tähendab, kui hakati kaaperdajaid ülle kuulama kõikide KGB kuniide ja reeglite kohaselt.

Nägu varem teatatud, möödaeti jõulupäeval Leningradis surma kaks juuti, kes olid kaaperdamise juures osalegelased. Vene lehed märkisid ülelöelt, et kohtuotsused olid "väga oigiased" ja et süüdlased Mark Dymshits ja Eduard Kuznetsov olid surmanuhtlusi "igati ära teeninud".

Leningradskaja Pravda aga märgib, et Tallinna lennuki kaaperdajatel olnud kindlad ühendused Iisraeliga. Olevõtmise ettevalmistused toimunud koostöös sõõstete "sionistlike ringkonnadega".

Sovjeti ja truualamlikult muidugi ka okup. Eesti punases ajakirjanduses on viimasel ajal antisemitistlik propaganda äsedamaks muutunud. Sõnestus ei jaa mingil viisil maha sellest, mida Hitleri ajal Sakamaal kasutati natside juudivastastes publikatsioonides.

Noorte Häälee kirjutab näiteks venelane Jevgeni Jevsejev: "Mõrvarite taimelava", kuidas Iisraelis kasvatatakse sõõmastilisel juudiraasl kuuluvaid ülilinnmesi. Vastavalt sellele ka sagenevat noorte iisraelaste poolt sooritatud roimad kohaliku araabia elanikkonna kallal. Nii kirjutab Noorte Hääl ühes lõigus:

Sionistlikud ideologid püüavad rahide arulusi religioonist tugevdada propagandaga juutide rassilisest ülelöelust. "Alamad rassid on määratud hukkumisele," õpetab tuntud sionist Max Nordau. "Ma ei näe nende jaoks teist väljapääsu, kuid neile määratud surm pole pilnarikas,' lisanitab ta veendunult.

Sellistele "ideeedele" tugineva kasvatuse on saanud Iisraeli armee tunnituk moodustavad nn. dajantüüpi noored.

Sionistlik propaganda on nad tõstnud "ülilinnimeste" kategooriasse, osaks "ülirahvusest", kellele on kõik lubatud ning kelle jaoks ülilõunumstanud inimlikud käitumisnorsid on kitsad ja mittevajalikud. Agressiooni finantseerimiõ eeksamitagusest jõud sendsid Iisraeli sõõdurite elle ülesande "rajada avaablaste arvel endale kodumaa". Ja "punastverd" vallutajad tegutsevad hit-

Järg. lhk. 2.

Tänavusel USA valimiskampaanial pühendati mitmel pool Ühendriikides erilist tähelepanu etniilistele gruppidele. Kalifornias korraldasid, näit. kuberner Roland Reagan ja asekuberner Ed. Reinecke ulatusliikke vastuvõtte rahvusgruppide liikmetele ja nendest võttis osa ka hulgaliselt eestlasi. Pildil: Ed. Reinecke vastuvõtult etniilistele gruppidele, mis peeti sihe Läänanõilt pärineva miljonäri kodus. Vasakult: Uno Kaskla, Bernerd Nurmsen, Karin Ots, asekuberner Ed. Reinecke, asekuberneri abikaasa ja Viiri Pärisild.

Kaasaegse mälestused Eesti Vabariigi loõmise päevilt

Pärast mõneaegset vaheaega ilmus äsja meie raamatuturule Kirjastus Kultuuri väljaandel ligemale 350-leheküljelise teosena William Tomingase mälestusteraamat Eesti Vabariigi algõievadest tagasihoidliku pealkirja all — "Mälestused". Selle ilmumine on omaitkohast tähelepandav ennekõike meie vabariigi sünniaegadest uute, senitundmata faktide esile toomise tõttu. Kindlasti leiab W. Tomingase uus teos lugejaskonnas kõlele meie riikliku iseseisvuse riikliku sünniaeg ja tolleaegsed sündmused südamelähedased, tähelepanu.

Kui William Tomingas 1961. aastal avaldas oma poliitilise ansluüsiva teose "Vaikiv ajastu Eestis", siis teiktas see meie avalikkuses rahulolematust ja tervat kritiikat. Ajaõõdu pole aga kehtiv William Tomingase "Mälestuste" kohta, sest neis ei polem'eerita ega "õiendata", arveid omaegsete eesti politiitkategelastega, vaid aina jutustatakse ja kirjeldatakse. "Mälestuste" veergudel on teiletatud erakordselt palju uusi fakte, mida me kuuleme esmakordselt. Jah, W. Tomingase mälestused annavad hulgaliselt täiendavaid tõsiasju Ed. Laamani "Eesti iseseisvuse sünnile" ja reale teistele teostele, milledes on käsitletud Eesti Vabariigi sünniaega ja sünnisündmust.

Kõige selle juures mõjub W. Tomingase jutustamise viis sümpaatselt, sest ta seisab kaugel oma isiklikku mina ja oma isiklikkude tegiide esiletõstmisest, nagu seda sageli ja kahjuks on teinud paljud autorid oma mälestuste esitamisel.

Muidugi võõrakse William Tomingase "Mälestuste" puhul küsida, kas kõik, mida ta esitab ja jutustab, vastab faktiliselt tõele? Selles ei tohiks siiski kahtlust tekkida, sest autoril on varuks oma seisukohtade tõendamiseks dokumentaalsed ahused, kuigi ta märgib kuskil oma arhivaalide kaotsiminekut. Tänu heale mälule on W. Tomingas oma mineviku mõlukembtist lugeja ette elavalt mananud tõhutul hulgal vabariigi algaegadel tegelenud rigi- ja ühiskonna-tegelasi, nendega kokkupuuteid ja nende inimlikke voorusi ja ebavoorusi. Kõike seda teeb W. Tomingas inimlikult ja soojalt-südamlikult, jutustades rahulikult ja tagamõtteta. Muidugi, see jutustamis-viis pole just kõrgel kirjaõdustikul ja stiililisel tasemel, kuid sellegi puuduse katab jutustamise teema, selle uudsus.

Käesolev kirjutis pole W. Tomingase teose arvustamiseks, vaid selle tutvustamiseks, tähelepanu juhtimiseks, et meie memuaarilises kirjanduses on lisandunud tähelepanuväärne ajalooliste fakiide uudisväljanne. Sellepärast mõrgime järgnevalt kõrseoleva raamatu olulisemad peatükid, et lugeja võiks orienteerida millest W. Tomingas oma lugejatega vestleb.

Peatükis "Iseseisvuse koidikul" jutustatakse Eesti polkude asutamiest, mille juures lugeja kuuleb mõndagi uut, millest seni meie ajalooraamatites pole räägitud. Olles sõõnastud Eupatoria lennukooli, mis teatavasti asus Krimmi poolsaarel, lahkus W. Tomingas sealt 1918. a. veebruaris.

Saabunud Tallinna, elab autor kaasa Eesti iseseisvuse väljakuulutamisele. Tänu heale mälule on W. Tomingas oma mineviku mõlukembtist lugeja ette elavalt mananud tõhutul hulgal vabariigi algaegadel tegelenud rigi- ja ühiskonna-tegelasi, nendega kokkupuuteid ja nende inimlikke voorusi ja ebavoorusi. Kõike seda teeb W. Tomingas inimlikult ja soojalt-südamlikult, jutustades rahulikult ja tagamõtteta. Muidugi, see jutustamis-viis pole just kõrgel kirjaõdustikul ja stiililisel tasemel, kuid sellegi puuduse katab jutustamise teema, selle uudsus.

Käesolev kirjutis pole W. Tomingase teose arvustamiseks, vaid selle tutvustamiseks, tähelepanu juhtimiseks, et meie memuaarilises kirjanduses on lisandunud tähelepanuväärne ajalooliste fakiide uudisväljanne. Sellepärast mõrgime järgnevalt kõrseoleva raamatu olulisemad peatükid, et lugeja võiks orienteerida millest W. Tomingas oma lugejatega vestleb.

Peatükis "Iseseisvuse koidikul" jutustatakse Eesti polkude asutamiest, mille juures lugeja kuuleb mõndagi uut, millest seni meie ajalooraamatites pole räägitud. Olles sõõnastud Eupatoria lennukooli, mis teatavasti asus Krimmi poolsaarel, lahkus W. Tomingas sealt 1918. a. veebruaris.

Saabunud Tallinna, elab autor kaasa Eesti iseseisvuse väljakuulutamisele. Ta viibis vara mõtmes taagris, mõide ka kurikuulsus Vorkuta, vahanes 1956. a. ja põgenes perega Ida-Sakaat läände. Oma pikaajaliste kogemuste varal kirjutas ta ülihuvitava raamatu ("Trotz allem — wir werden siegen", Vaatamata kõigile — meie võidame, J. F. Lehmanni kirjastus Münchenis 1968, 29 DM.), mis annab ka ja venna pildi N. Liidu ja Ida-Euroopa riikide noorusõõtlusest Nõukogude imperialismi, kolonialismi ja stalinistliku rõhumise vastu ning eitekujutlustest, mis teid mõõda peab ilkumine kõima, et jõuda tõelise demokraatia maksimaaemiseni.

Nagu tõsiside ajal, iseloomustab vene siseelu alaline rahutus, mis valjendub streikides, mõõsudes ja tõstes revolutsioonides. Ei tohi unustada, et viimane taaar kukutati revolutsioonis, mille tegeliku algusse paigid käima pealinna, Petrograadi, kaardivõe rügemendid, kes teoreetiliselt kuulusid truumaste keisririigi väeosade hulka. Ka siis juba olid ülestõusu läbiviijad noored sõdurid, kellele eestvedajatena teatsesid ülõpilased.

Sama pildi näeme praegunes Venes, kuigi hoopis väiksemal ja rezhiimile vähem ohtlikul kujul — neist kuuleb läänes õige vähe — sammii satellliitriikides, näiteks Ungaris ja Tshehhis, millest autor kirjutab õige ühiskaajelikult, ja Poolas, kus nende ridade kirjutamisel jälle on puhkenud rahutused sammii koostöös tõõliste ja ülõpilaste vahel.

Nõukogude rezhiimile ohtlikud streigid ja mõõsud algasid kohe pärast Stalini surma, 24. mail 1953 Norilski laagris ja laienesid seal teistesse laagritesse, kõigepealt Vorkutasse. Autoril oli võimalus kogeda enam-vähem ühiskaajelikke ondmeid neist mõõsudest, mis surutti maha MVD parimate väeosade poolt. N. Liidu kõõdralprokuröri Roman Rudenko juhtimisel. Kohalikke väeosaid ei saadud enam usaldada, kuna nende eesa leidus mõõsu pooldajaid ja isegi abistajaid. Muidugi surutti

Järg. lhk 2

Eestlaste Keskõõukogu Euroopa-konverentsist osavõtjaid koos külalistega: vasakult — Erik Thomson (Ida-akadeemia asjajaja direktor), Arnold Joonson, Adam Grünbaum (Balti Selts Saksamaal peasekretär), kolonel Alfons Rebane, Henry Rõõtel, Eduard Vallaste, Elmar Reisenberg, Liis Dillie-Lindre, Johannes Merevõli ja Ahti Pae.

Chicago ehitab uut osa EESTI MAJALE

CHICAGO (EPL) — Oktoobri—novembri kõõvahetusesi peale käivad Chicago Eesti Maja juurdeehitusõõd. Betoonitõõd ja vundamendi rajamine on lõpetatud. Praegu on käigus müüritõõd ja teras-konstruktsioon. Järgnevad puutõõd, milles lubanud abi paljud oma meistrid.

Ehituse püüstitamistõõd on valjastud ühele ehitusfirmale, kuid praegu aitavad kaasa tõõde juures mitmed liikmed eesotsas maja presidendi Oskar Kookiga, kes oma tõõsja muutis õõvahetusele, et õõevalehituse juures olla. Eesti Maja juurdeehitus on kavandatud tasuta arhitekt Jakob Viksi poolt koostöös inzener Juhan Lampiga. Ehituse paigutus säilitab loodusliikku ilu ja avab vaste kõikidele armaaks saanud seedripuude väljakule.

Suursõõmuste puhul mahutab saal avaralt 250 külastajat. Saali ompärraks on kahepimaline põrand. Selline pindade jaotus võimaldab küügile vaba vaate lavale ja loob koduse ning magava ruumi ka väiksematele gruppidele üritusteks.

Eesti Maja juurdeehitus läheb maksma umbes $75,000 (37,5000 kroonii) Praegu on raha ja lubadusi koos juba nii palju et võimalik seda katuse alla viia.

Huvi oma ühiskonda vasta on pidevalt kasvamas, mida iseendab fakt, et ainult kolme viimase kuu jooksul on anneiatud iisaks algfondile üle 8 tuhande dollari (4,000 kroonii).

Chicago Eesti Maja ürituste vastu on pidevalt huvi hasvamas. See on kujunenud meie perekondadele üha enam ühiskoduks. Noortele on seal loodud pallimängu ujumisvõimalusi suvel ning talvel võivad nad harrastada uisutamist. Ka vanemaiele pakub see koht mitmekülgset nõdalalõpu puhkevõimalusi.

Järg. lhk. 2.

Chicago uus Eesti Maja näeb pärast juurdeehituse valmimist nii välja.

Ida rahvuslik noorus võitleb rõhujate vastu

Lätist pärinev poliitsaksalane Wolfgang Strauss (sünd. 1931), kes ümberasumise teel sattus Ida-Saksamaale ja sinna ka jäi venelaste tulekuni, mõisteti alaealisena kaks korda 25 aastaks sunniõõlaagrisse "poliitilise sõõlaknuiamise" ja "sovjetivastase propaganda" eest. Ta viibis vara mõtmes taagris, mõide ka kurikuulsus Vorkutas, vahanes 1956. a. ja põgenes perega Ida-Sakaat läände. Oma pikaajaliste kogemuste varal kirjutas ta ülihuvitava raamatu ("Trotz allem — wir werden siegen", Vaatamata kõigile — meie võidame, J. F. Lehmanni kirjastus Münchenis 1968, 29 DM.), mis annab ka ja venna pildi N. Liidu ja Ida-Euroopa riikide noorusõõtlusest Nõukogude imperialismi, kolonialismi ja stalinistliku rõhumise vastu ning eitekujutlustest, mis teid mõõda peab ilkumine kõima, et jõuda tõelise demokraatia maksimaaemiseni.

Nagu tõsiside ajal, iseloomustab vene siseelu alaline rahutus, mis valjendub streikides, mõõsudes ja tõstes revolutsioonides. Ei tohi unustada, et viimane taaar kukutati revolutsioonis, mille tegeliku algusse paigid käima pealinna, Petrograadi, kaardivõe rügemendid, kes teoreetiliselt kuulusid truumaste keisririigi väeosade hulka. Ka siis juba olid ülestõusu läbiviijad noored sõdurid, kellele eestvedajatena teatsesid ülõpilased.

Sama pildi näeme praegunes Venes, kuigi hoopis väiksemal ja rezhiimile vähem ohtlikul kujul — neist kuuleb läänes õige vähe — sammii satellliitriikides, näiteks Ungaris ja Tshehhis, millest autor kirjutab õige ühiskaajelikult, ja Poolas, kus nende ridade kirjutamisel jälle on puhkenud rahutused sammii koostöös tõõliste ja ülõpilaste vahel.

Nõukogude rezhiimile ohtlikud streigid ja mõõsud algasid kohe pärast Stalini surma, 24. mail 1953 Norilski laagris ja laienesid seal teistesse laagritesse, kõigepealt Vorkutasse. Autoril oli võimalus kogeda enam-vähem ühiskaajelikke ondmeid neist mõõsudest, mis surutti maha MVD parimate väeosade poolt. N. Liidu kõõdralprokuröri Roman Rudenko juhtimisel. Kohalikke väeosaid ei saadud enam usaldada, kuna nende eesa leidus mõõsu pooldajaid ja isegi abistajaid. Muidugi surutti

Järg. lhk 2

Stockholmis kaks eesti jõulukirikut

Jõulusõõtud kõigil eestlasel üle vaba maailma jõulukirikus. Stockholmis oli, nagu tavaliselt, Jakobi kirik täis rahvast eesti jõulujumalateenistusel, kus juhtutsa kogudusse hingekõõjane Konrad Veem, laulis algkooli lastekoor ja orgnistina tolmis Harri Kõjek. Koolikoorist laulis soolot Katrin Valias, solistideks olid Helvi Klement ja Andres Kukk.

Hõõrsteini rootsi kogudase eesti jõõmalateenistusele kogunes samuti palju inimesi — 400 ümber. Juhtutsa kogudase eesti õõetaja Artur Kõdar ja organistina tolmis Priit Ardna.

Kahe kiriku peale kokku oli eestlasi jõulusõõtnul kirikus ilmselt rekordilisel arvul.

Göteborgi ühiskogudusas toimus jõulujumalateenistus õp. Karl Koeli haiguse tõttu esimesel pühal. Juhtutas õp. Artur Kõdar Stockholmist ja laulis kohalik meeskoori Eero Tarjuse juhtimisel. Kirikus oli 270 inimest.

Norrköpingi Matteuse kirikus juhtutas jõulusõõtnul õp. John Lindström 400-le eestlasele. Söderhõjes pidas jõulujumalateenistuse õp. Endel Kõpp ja kohalikust väikesest eesti koloonist oli väljas üle 100 inimese.

Stockholmis Pühs Nikolai peakirikus toimunud ortodoksjumalateenistusel, kus teenisti ülempreester Arbo Nael ja diõõnidiakon Nikolai Suurõõt, oli kirik samuti tulvil palvetajaist.

Liikumisi läbi raudeesriide

Kodumaa okupatsioonipropaganda teatiil küüstas Rootsis oma isa Elbra Kuia, sugulasi Marie Lambla, vendi Hiija Torn, õde Helvi Müürsepp ja sugulast Velli Laande.

Kanadas viibis venna juures Evald Tammemägi ja sugulase juures Ludmilla Südra. Jugoslaavias elavat õde küüstas Alma Nikolajeva, Mongoolias elavat tütart Zinaida Jukian ja Poolas elavat õde Elena Kavtuika. Ameerikas oli õe juures Alma Nahkur, sugulase juures Valentin Koidre ja Emilde Udrik ning tütre juures Haiecha Zeinetõtnova. Läänesõõksamaal küüstas sugulast Magda Freiberg ja õsa Irene Raudsepp. Soomes elavaid sugulasi küüstasid Alice Poopsann ja Maria Juronen.

Alliseks sõõtis Läänesõõksamaale abikassa juurde Ludmilla Rosenka ja Soome abikassa juurde Lilia Ahonen koos tütre Sari Maarel Sõõkaga.

Uude aastasse uue Eesti Päevalehega!

EPL 29. detsembril 1970

KULTUURIMURED

Rootsis loodi omal ajal Kultuuri Koondis ja see on ennelkõik kultuurilise omaveel hoida mõtmeid kultuuri sektoreid ning koguni võimal...mud kultuurihuvilisele foorumi vähjaspool polititlisi huvisid ja kollisioone. Kanadas on aga samasuguse kultuuriorganisatsioon loomine pärkunud raskustele, sest üks ringkond on selle suhtes osutunud umbusklikuks ja lubanud avalikult vastu võetada, kahtlustades algstajad mingis poliitilises koeksistentsis kodumaa ikestajatega, kuigi selleks ei näi olevat mingit otsest põhjust peale üldise umbumu, millele muured peituvad latentses ringkondaevahelises pinges. Sellest on muuldugi kahju kultuurielule, mis nagu eeldud, vajab kaitsmist ja korraldamist, mitte aga lõhkimist. Poliitilisteks ülesanneteks on ju olemas nii Rootsis kui Kanadas teised organisatsioonid. Ja oleks kahju, kui kultuuri hakataks kasutama mingi lõõgipuuna.

Meie kultuurielus, mis aastaid oli homogeenne, on tekkinud generatsioonivahetus. Nagu tavaliselt on vähemalt üks osa uusi kultuurihuvilisi kõige vanaga opositsioonis, eriti paguluses arenenud kultuuriga, kuigi ka nende uute inimeste võimalik loomingulune tegevus jääb välismaale. Osalt on nõudmise põhjuseks raskused kiirelt parnassile pääsemisele, teiselt poolt aga elemine veendumus, et midagi on vaja muuta ja ära teha. Selleks johtuvas aktiivsuses on paljugi ära tehtud eriti rahvusvahelise foorumi poole pöördumisel ja enda ajavooludega samastamisel. Kuna ajavoludesse kuulub ka dialoog üle raudkardina, siis on ka seda iiritatud ja leitud sealpool uusi eeskujusid paguluses asuvate asemele. Kuna raudkardinatagune kultuurielu on rangelt kontrollitud, siis on ka sidemed kontrollitud, kuigi millemal pool võib leiduda aissat tahet kultuurivahetuseks. Praktiliselt aga määrab arengu kontrolliv okupatsioonivõim, kelle otseseks eesmärgiks nende vere häälele tuginevate tunnete ja kontaktide nähtaval toetamisel on norgendada pagulust poliitilise jõuna, olles teadlik, et kommunismi terrorist ja roimadest puudutatud sugupõlv vastab kontaktidele poliitiliselt ja samastab kultuurihuvilised suhtlemist kollaboratsioonina, teades kogemuste kaudu, et idas kõike seda rezhiimi poolt hoolega jälgitakse ja valvatakse, vaatamata avalikule toetusele. Ja nii tekibki loomulikuse tõrksam konflikt ka paguluse kultuurielus, kus vankrit, et veeta ühtlasi, vaid igaühe ise suunas. Ja selle konflikti üheks vähendajuseks on ka Kanadas ilmenenud umbusk üldse kultuurilise organisatsiooni suhtes, kuigi see meile siit Rootsis vaadetuna näib ebaõigena ja kummalisena.

Muidugi on ka meile siin Rootsis omad kultuurimured, mis kipuvad omakorda tooma konfliktil poliitilise ja kultuurilise elu nass. Inimesed kunsti, muuska ja teaduse alal on moningatel juhtudel seadnud end üle nimimetatud paguluset ja selle senisest võõrlustehtlisest hoiakust ning alustanud ravatikult teatud erialalist kollaboratsioon, esinedes või kogunt kirjutades okupantide väljannetes ja ajakirjandusse, kaasa arvatud puhtalt paguslastele propagandaks sõstalt paguslatele propagandaks saadetavais Mõned nimed on tõdistel luuqisetud ja selle tõttu olnud suonivõimuse loetusi tekitavad, et nad nende koeksistents-püüdlustes maguvad "aratavate eeskujudena", kuigi ajaosalised ise on soovinud oma seletuse järele vaid oma rahavaga kontakti uuendada. Kusagil pool on siin poliitilist naaivsust. Kas on keegi mõtelnud selle, kuidas on vaba maailma eestlase vajadusega hoiakuga eeskujude järele? Pluspunkte nopib KGB

Eesti kirjanikkond on olnud hoiaku osas sirgejooneilsimaid. Vaba eesti kirjastustegevus on võimaldanud loomingut vabades, läänelistes vormides. Eesti pagulaskond on seda tegevust kõrgelt hinnanud ja raamatute ostmisega kannud. Kultuurimurede hulka kuuluib ka see, et lugemishuvi (või on see toetamishuvi?) on vaatamata joukuse kasvule kahanenud. Kui eesti vaba avalikkus millegipärast ühel päeval enam vaba eesti raamatu väljaandmist ei võimalda küllaldase majandusliku aluse kadumise tõttu, kas siis jääb alternatiiviks see, mida raudeesriide taant pakutakse: tulge siia, meie kirjastame, anname juhtnoore, tsenseerime ja teeme ümber oma vajaduste järele? On selge, et idas töötakse selle eesmärgiga. Kui läänes eestlased ei ole kulturirjõudu ja huvi, siis võivad nad ka oma sihile jõuda. Nõsamuti kui nad oma propagandajalehtedega püüavad asemiida kunsti, vaba eesti ajakirjandust, kus näit. praegu on vondujookstjaid palju, ilma et keegi mõtleks perspektiividele ja saevad oksa eesti rahvuslike huvide alt erilise energiaga.

Mured on selleks, et neile tuleb mõtelda ja nad kõrvaldeda. Vaba eestlase kultuurivajadus on endiselt vastuvaidlematu, sest see kannab meie säilumist eestlasena.

KLA

Skautlik ühismaleva loodi ka Saksamaale

Saksamaa Eesti Skautide ja Gaidide Malevate ühine aastakosolek toimus 27. kuni 29. novembrini ka. Mannheim-Heidelbergi rummis, Heppenheimi ja Weinheimi kõrvalkeskuses. Sellel koosolekul oli kaugeleulatuva tähendusega päevakorrapunkt: nimetatud malevate ühendamise küsimus, mis ka jõutavalt otsustati. Uue ühendatud organisatsioonil nimi on Eesti Skautlike Noorte Malev Saksamaal. Otsus langetati eslalgul katseliselt üheks aastaks. Organisatsioonil üldjuhiks valiti skm. Ülo Semmel ning abiks ngdr. Linda Salumets. Sellest aastakoosolekust ei võtmud osa hellakesed ja handud.

Koosolek, millele viibis ka EUSL-i Keskkomitee esimees J. Västrik ja kus paluuse pidas praosti k.t. M. Vaber, valis oma juhatajaks skm. Olaf Raggeri ja protokollijaks ngdr. Selma Käo ning ngdr. Elga Kaerti.

Teisteks juhatuse lühmeteks valiti veel: lõõkur nskm. Kaljo Pungas, varahoidja nsk. Edgar Rohtla ja abiahtlikmeks nskm Taimo Ojala. Revisjonikomisjon: skm O. Bagger, nskm R Saluri ning ngdr. Krista Bohn. Esindajaks Eesti Gaidide Liidu juurde nimetati ngdr. Selma Käo ja Eesti Skautide Liidu juurde skm Martin Lokk.

Otsustati tulevai tegevusaastal Saksamaal loagrit mitte korraldada ja selle asemel võtta osa suurlaagrist Rootsis. Väga suur hävi on Saksamaa eesti noortel ajhma 1972.a. eesti noorte maailmalaagrisse Kanadas. Selle sõidu korraldajaks ja ettevalmistajaks tegijaks määrati skm Ants Lulik.

Koosolekul tehti teatavaks ka ülendused ja autasustamised. Nooremgaidritele Linda Salumetsale ja Ida Kutzerile anti võimalus gaideri vältkirja esitamiseks. Nooremgaidritelks nimetati gaidjuhid Krista Bohn ja Elga Kaert. Eeskujulikuks gaidiks sai Estrellita Foog. Nooremaks skautmasterks nimetati Jüri Kuldma. Enamol Tähsi sai eeskujulikuks skautiks Boris ja Sven Baggerid ning Toomas Salumets. Aumedali noorseks skautiks läks

Eeskujulikku skaudi välismärgiga ookoereerit Rein Salumets. Skaudi hoolsusmärgid said Boris Bagger, Sven Bagger, Toomas Salumets ja Valdur Kiiras.

Selliskonditku koosviibimise rasmes näidati valgusplile moodunud maalaagrist ("Ühendaja"). Solistidena esinesid ngdr. Vilma Brankmann ja skm. Edgar Pent.

Küllalistena viibisid Saksamaa noortemalevaste AK-i ngdr. Heli Gering Rootsist ja ngdr Anu Parming USA-st.

A. Mikkov 70-aastane

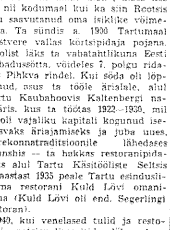

A. Mikkov

Stockholm-Huddinges tähistas esmaspäeval, 28. detsembril 70-aastast sünnipäeva August Mikkov, Aktsiaselts A. Mikkov omanik ja direktor, miliine on kuliakaupade grossistfirma.

August Mikkov on, nagu inglased ütlevad "self made man", mees kes ei, nii kodumaal kui ka siin Rootsis edu saavutanud oma tiklide võimetega. Ta sündis a. 1930 Tartumaal Elistvere vallas kõrtsipidaja pojana. Koolist läks ta vabatahtlikuna Eesti Vabadusõtta, võitles 7. polgu ridades Pihkva rindel. Kui soda oli lõppenud, asus ta tööle ärialale, alul Tartu Kaubahoovis Kaltenbergi nahaäris, kus ta töötas 1922—1930, mil ta oli vajaliku kapitali kogunud iseseisvaks äriamiseks ja juba siuses, perekonnatraditsioonile lähedases branshis — ta hakkas restoranipidajaks alul Tartu Käsitööliste Seltsis ja aastast 1935 peale Tartu esinduskuma restoranil Kuld Lõvi omanikuna (Kuld Lõvi oli end. Segerlingi restoran).

1940. kui venelased tulid ja restorani natsionaliseerisid, läks Aug. Mikkov metsavennaks ja kui siis venelased a. 1941 välja taganesid, tuli ta jälle "Kuld Lõvi" juhtima. 1944 sundis aga saatus teda uuesti põgenema — reis toimus väikeses purjepaadis Viiksundi, millele ei juletud ranniaisi peale võtta ettevõtte kardetavuse tõttu. Reis õnnestus, paat jõudis pärale ja abikaasa Leida, n-na Rebane, kellega juubilar abiellus a. 1940, saabus kohale omaette ühe kaluriiza.

A'gul Vikingehilli, siis Päskallavikli põgenikelaager, kust perekond sõidus lõplikult elama Södertäljesse. A. Mikkov startis kohe ettevõtjana, valmistades siidpaberist dekoratiivseid ja karnevalichteid. 1948 läks ta ile kullaespaalale kullakaupade turustajana, ahi koos kompanjoniga, aastast 1953 peale aga iseseisva grossistfirmana Stockholmis, mida juubilar on edukalt arendanud ja juhtinud kuos abikaasaga. Abiellus on neil üliõpilaskiig jõudnud poeg.

August Mikkov on vaikne ja tagasihoidlik, ent elava vaimuga ja tabava huumoriga inimene, kes on rahuldunud oma töo tulemustega ega ole otsinud avalikkuse prozhektoreid. Selliseva hindavad teda ta ta arvukad sõbrad, tuttavad ja äripartnerid, kes kõik ühinevad tervituseks ja õnnesoovideks juubelilt.

K.

Edutamised

Svenska Cellulosa Aktiebolaget on arvates 1. jaanuarist nimetanud oma metsaosakonna juhatajaks metsateadlase Rein Remmeli, kes senini oli firma transportshefiks.

Maailmameistri iiitlile kahes mängivad tuleval aastal Tallinnas iiitlikaitsja Andris Andreiko ja Iser Kuperman. Et suurmeistrid valisid matšiks kohaks just Tallinna, oleneb seal hästi läbi viidud N. Liidu meistrivõistlustest.

Ida rahvuslik noorus

Algus lk. 1

müesud maha, ensilesit väga suurte vastustega vangidele (Vorkuites langes 50000 umbes 80.000 meest, Norilskis 1500 jne.), kuid tegelikuks kaotajaks olid tõeksistid ja sellega kogu rezhiim ise, arvab autor. Müsud müitasid Venes võitleva rahulematuse suurt ulatust, vägede, isegi mõne tähekistide viiosa, ehausaldatavust ja bolshevismi õpetuse ning muidugi praktika nõrkust. Nad müitasid ühtlasi, et hea organisatsioonil juures saab palju ilma ka ilma arvatavasti ka lõpiks tähel määral võita.

Autor toob ka mõningaid andmeid vangide kooseisu kohta. Selgub, et laagrites olid ja on praegugi (sest laagrid ei ole vastupidiselt vene propagandale likvideeritud) kõik N. Liidus elumeel arvusel esindatud. Esimeseel kohal seisavad sõhteiselt ukrainlased (54 prots), teiseel venelased ise (20 prots), kolmandal baltlased (8 prots) jne. Vangide ühdarv kõigub ja seda võib ainult umbkaudselt ilsee tõtuda. Enamus oludse tundajaist on arvamisel, et neis oraažlagrites peetakse kinni 10—12 miljonit inimest, kõige suurema arvu annab G. Jersov, endine panuarmee kõrgem ohvitser, tähendades, et 1951. a. peeti kinni 15—17 miljoni vangi.

Müsugiseid sihte taotleb revolutsioonline liikumine N. Liidus üldsus, nii vangide kui "vabade" seas? Muidugi soovitakse maksma panna tõeline demokraatlik kord. Peasihid on kokkuvõetult järgmised:

1) Kõikide Moskva poo't pärast 1917. a. anastatud maade sõltumatus kuujuures aga vene rahvuslasel ei taha nii kaugele minne, pooldades Venele riiki 1939. a. piires. 2) Rahvuslike rahvavalitsuste moodustamine vahe de ja salajaste valimiste pohjal. 3) Bolshevistliku riigikapitalismi likvideerimine, kuid erakapitalismi mitteuuesti sõesseadmine, selle asendamine töölikult rahva kões olevate ettevõtetega. 4) Põllumajanduses valitseva kolhoseerimise likvideerimine ja kestimise suurusega tahude uuesti eluksutusime, ihna suurmaapidamise taastamise võimalusteta. 5) Tööliku rahaaegse produktsioonil loomiks. 6) Isiklikku, kõne- ja pressivahaduse lähtvilime. 7) Üldine amnestia kõikidele poliitilisele vangidele. 8) Piiride avamine ja sõbralike suhete loomine kõikide rahvastega maailmas. 9) Poliitilise politsei ja deportsimiste likvideerimine.

Selleie programmile peab aga juurde lisama revolutsioonäärde arvamuse tuleviku valimistest. Nad ei poolda mingit parteide süsteemi. Soovitakse ellu kutsuda n.n. soliidaristlikku rahvariiki, demokraatiat töötavate rahvakihtide põhialusel.

Lõetletud sihtide saavutamiseks jõgneevad rahvuslased kohe teed. Ühed tahavad muudatusi läbi viia rahulikul, evolutsioonilisel teel, võõnestades mitmesuguste ahinõudega nõukogvat rezhiimi. Nende hulka kuuluvad rahvuslased, kes tuleval kommunistide riidadest, s.o. N. Liidu iikskute vabariikide juhtivatest ringkondadest. Vastupidisel seisukohal asuvad antimarksistid, keda nimetatakse ka sotsialistliikteks rahvuslasteks. Selleise gruppi kuuluvad kõigepealt ukrainlased (Banderа poolelpadi) ja paljud vene rahvuslased, kes tahavad võimu haarata sõõjaistlaegas. Kuna see olevat enamlaste korra juures ainus meeldav võimalus.

Mõõtagi on kõige selle juures suur vahe mittevenelaste ja venelaste vahel. Mittevenelased nagu poolakad, balthead, kellel on meeles ka veel tsaarisegi ukrainlastega *esoetas* ei unuieta kaunaegset Moskva rõhimist jne. Puhtvenelastel koosneval grupiel ei saa muidugi olla antikeneelaseel, nende peeeht teeeeb vabadiee saamises ja diktatuuri kontamises, jäägu kas viel kolhoosid alles ja mõned teised enamlaste poolt läbi viidud uuendused.

Autor esitab ka hulk nooruse ja tööliste riidades valitsevatest vaadetest, revolutsioonii teostamise juhtes. Huvitavat konbel pannakse suur rõhku selleie, et kõik sünniks spontaanselt, nagu näiteks Ungaris. Kõnnpatsionnil pole mõtet, kuna selleie anastamiseks on praegute vene tshekistide meetodid liiga efektiivsed. Kindel ollakse tõõtiteie ja rahvaarmeele, kui asjad kõiku lähevad.

Oskar Angelus

Kaasaegse mälestused

Algus lk.

se dramaatilistele sündmustele, esitades selle juures jälleg: rohkelt uudise-sündmusi ja -momente. Järnevalt leiab inimlikke ja tõnapäevaste lausa uskumatuid faktide eelle tooimist W. Tomingase tegevuse noore vahariigi kaubanduse-toetuse ministeeriumis ja muus administratsioonitöös, kaasa arvatud tegevus Eesti välisesantkonnas Londonis, vahariigi välisministeeriumis ja mereväes, kus W. Tomingal oli täita vastutusrikkad ülesanded.

Omaette "põnevaks" peatükiks on see, kuidas N. Vene valiskomissar M. Litvinov Vabadusõjaaegsest Eestist läbi sõitis Inglismaale.

Autor etendas selles diplomaatilises sündmuses juhtivalt vastutusrikkes ülesannet. Kõige tähtsamaks ja huvitavamaks peatükiks tuleb aga W. Tomingase raamatus pidada peatükki Eestist kannab pealkirja "Tartu rahukonverentsi". See jäguneb kaheksapeatükki, i nagu ka avaldatud rahukonverentsiks, kuidas tehti rahu konverentsil, une aasta vastuvõit Nõukogude Venemaal (Jaan Tõnisson) riiginõunamõsse oleku ajal. IV Balti riikide kongress Helsingis, Lenini maisevenna M. K. Krupski leidmine ja rahulepingu allakirjutamine. E. Tomingas täitis rahukonverentsil rahudelegatsiooni sekretaari ülesanded, mispärast ta oli seotud kõige lähemalt kõigi rahudelegatsioonist osa võtnud N. Vene ja Eesti esindajatega ning kogu sündmusega. Elades koos Jaan Poskaga võis W. Tomingas üksikasjadeni kaasa elada Jaan Poska tegevusele Eesti ja N. Vene vahelise rahulepingu sõlmimisel. miljuures W. Tomingas niiöi enam kui 50 aastat hiljem, toob selle rea erakordselt huvitavaid ja uudseid asjaolusid mitte ainult meie rahudelegatsiooni elus, vaid ka selleel, kuidas N. Vene delegatsioonilliikmed käitusid ja sageli otse uskumatul viisil piiidsid noort Eesti Vabariiki "alt vedada."

Sündmused Eesti ja N.V Ene rahulepingu sõlmimisest võtavad ense ala enam kui 60 lehekülge rasmastust, ja on omaeskohast "seeestavonnilised paljastused", mis valmidatavad mitmeti senisesid teadaolevaid fakte korrigeerida ja täiendada.

Kui tarvitada W. Tomingase "Mälestuste" puhul sõna "põnevus", siis on see kehtiv ka kõige järgneva puhul, mis kaasus Tartu rahu sõlmimisega. W. T. läkitati N. Venesse rahulepingu ratifitseerimiseks, kusjuures tal võimaldati delegatsioonilikmena tutvuda ka tolleaegluga N. Venemaal, ennekõike Leningradis ja Moskvas. Ka puutus W. Tomingas isiklikult kokku tolleaegse Venemaa "Ouanil" läänega ja rea teiste võimumeestega, mida on lähemalt kirjeldatud.

Eelpoolses sisu kokkuvõttes on vaid mõrgitud momendid, mis niiöi W. Tomingase mõõdukas kaugel mõnevõrd ünnesti ja cästi esinajaodel elustatakse. See kõik on esitatud pretenseloniidets, inimlikult ja sünnit, mõspärast ka W. Tomingase tuudistese vährib läähdaseme tähelepanu nihaati vanemas generatsioonis, kes Eesti iseseisvuse sünniaegasid ise kaasa elasid kui ka nooremas põlvkonnas, kes selleet vähe teavad ja veel vähem on lugenud.

K.E.

Raamaturiiul

ILMUS "BULLETIN OF BALTIC STUDIES" nr. 3

Väikese hilinemisega saabus "Bulletin of Baltic Studies" ehk "aabs" nr. 3, oktoobrinumber 1970. Nagu uue toimetaja, dr. Arvids Ziedonis'e esimesest sõõb jõreldada, on ilmaks viibimise põhjuseks tõenäoliselt olnud senise toimetaja doktorand Olavi Arensi ühe-aastase stipendiandina Euroopasse asumine juunikuul. Kuid viimane on ära-editorina Euroopa ossa jäänud edasi toimetuse koosseisu. Programmeerivalt 1970/71. õppeaasta tegevusele võtab sõna Association for the Advancement of Baltic Studies president prof. V. Stanley Vardys Oklahoma-ülikoolist. Kuna käesolev number on ilmunud just II Balti Teaduste konverentsi ajaks 26.-29. nov. 1970, siis avaldatakse selles tähtne konverentsi kava ning osavõtjaile vajalikku informatsiooni. Jätkuvalt käsitletakse balti-aalaste teaduslike instituutide ja asutiste tegevust, mille raames dr. jur. Ilmar Arens annab ülevaa ja ammendavaks ülevaate Eesti Teadusliku Instituudi tegevusest Stockholmis, alates selle asutamiest 1951 ning lõpetades mainega paguslastaadiste bibliograafiate ilmumise kohta sama instituudi eetvõttel, edasi leidub dr. Herbert Valdsaarelt kirjutis eesti teaduslik-tehnilisele konverentsile ülle 1969. ja 1970 Lakewoodis, USA-s Balti Teadust eDhuju — "Association for the Advancement of Baltic Studies" — uute liikmete nimestikus antakse seekord tervelt 50 nime, neist 14 eesti teadlased (kolm ka Rootsist). Natsionaalset ja ülemaailmset teadust ja ajaloo-uurimise ja ajaloolaste seisukohalt vähe tähtsus, pigem oleks R-i tulnud oma energia koondada ta mõõtestate II kõite koostamiseks. Peale selle leiavad bibliograafiliste märgete all mainimist 17 baltiainelist teost, ilmunud ajavahemikus 1968-1970, nende hulgas ka peapiikoop J. Kõpu ja saadik H. Laretei mälestused. Bülletäänl trükitakse nagu seigub 1 000 eksemplaris ning selle aastatellimine maksab doll. 5, liikmeile saadetakse tasuta.

Ar.

Sport

Järjest uusi atlete sirgub Eestis. Poolraskeekaalane Mati Luht on asunud rõndama Jaan Taltsi noorterekordeid ja võimasele on selles kaalukategoorias jõõnud vaid rebimise ja kord aastast 1962. Luht kogus 402,5 kilo, mis on küll märksa tagasihoidlikum Taltsi praegusest rekordist. Raskekaalus, kuhu Taits knuhub, on maailma edetabelil järgmine nägu: Taits 565 kilo, Jakubovski 560, Jablonovski 560, Bednarski (USA) 552,5 ja Karl Utsar 545.

Kõrgushüppaja Jüri Tarmak, kes esineb leningradlasena, on sel sügisel saavutanud ra võite. Viimati võitis ta sõsvõistlest Leningradis 2,15-ga ja Moskvas 2,11-ga. Kui tulevane hooneg kujuneb talle nõisama edukaks, voib temast loota olümpiameest.

N. Liidu maleõmistrivõistlused naisele naiskaval. Eeltsas lõpuni jõõdma. Eesti värve kaitsevad Maaja Ranniku, Saime Rootare ja Mari Sammul. Esimesel neist on teatavsid väljavaateid võõdule, teised kaks põisivad 8 parima hulgas.

Protsessid

Algus lk. 1

lerlike tõmukate ja Ameerika agressorite eeskujul: õõndavad veriselt arveid rahuliku elanikonnaga okupeeritud aladel, hävitades küllaisid ning kõhutades inimesi mõnema neile kuuluvatelt maadelt.

Olles veel edasi pikalt ja laialt arutanud lõarneli agentide globaatset tegevust, lõpetab Jevsejev oma artikli järgmise lõõpuga:

Olles äiguest lõpuni demagoogilina, mõõilisertlb sõõnism madalaid rõõvellikke instinkte ning sunnab need talle vastumeelsete isikutele, poliitiliste voolude ja parteide vastu. Tema resmärgiks on takistada võimalikke progressiivseid muutusi ühiskonnas, lõõlonmõõlikes tegutsemismeetodiks on aga politiserrorl ja pogrommide segu. Sõõnismi plaanide elluviimiseks kasutatakegi noortest mõrvaridi.

Umbes taoliselt punavõõmude poolt lõõskõstud ühkkonnas toimuvadki kohtuprotsessid juutide vastu Leningradis, Riias ja mujal.

1972 a. ülemaailmse kokkutuleku esinemised juba ettevalmistamisel

TORONTO (VE) Torontos toimus möödunud pühapäeval eesti võimlemisjuhtide ülekandadelne nõupidamine, kus arutati ka eelseisvate ülemaailmsete Eesti Päevade võimlemisprogrammiga ühenduses olevaid küsimusi. See sai teoks Kanada Moodsa Võimlemise Liidu kooseleku tõttup mis oli kutsutud Torontosse kokku selle organisatsioonl juhutaja Evelyn Koop'l poolt. Seda juhust kasutas Eesti Päevade peakomitee esimees Robert Kreem, võtsid osa Evelyn Koop, Helene Tõdus, Inga Toomes, Anu Jõe, Eda Kriisa, Inge Aloe (Saint Ste. Marie), Alno Kallip (Niagara Falls), Heljo Riimand (Hamilton), Hilja Paul (Montreal) ja Helve Ranniste (Vancouver).

Koosoleki antl ülevaade eelolevatele Eesti Päevade kavadest ja vaadeldi eesti naisvõimlemise olukorda Kanadas ülidisel.

Selgis, et Kalev-Estiennel rühmades Torontos on koos lastega 515 võimlejat, H. TõdUse rühmades 194, Montrealis 35, Hamiltonis 25, Vancouveris 15, Niagara Falls 15, Saint Ste. Maries 10.

Ühtekokku on Kanadas umbes 580 eesti naisvõimlejat, kelledest suurem osa elavad Torontos. See on erakordselt suur arv ja loob kõik eeldused, et naisvõimlemise osa kujuneb ülemaailmsetel Eesti Päevadel 1972. a. suvel Torontos imposantseks ning kõrgetasemeliseks. Võrdluseks võiks tuua, et eelmisel Põhja-Ameerika Eesti Päevadel 1957. a. Torontos esines ainult 120 naisvõimlejat, kusjuures eeltõõde juurde asumisel oli nende arv veelgi umbes poole võõksem.

Helve Ranniste märkis, et Vancouveris ja Lääneranniku üldisel valitsseb elav huvi Eesti Päevade vastu ja kindlasti aitavad vastavat huvi veelgi suurendada eeloleval suvel Los Angeleesis toimuvad Lääneranniku Eesti Päevad. Ka New Yorgis on meie suurürituse puhuks oodata nais võimlemise tasselustumist.

Nõupidamisel leitl, et Eesti Päevade võimlemise toimkonda tuleks kutsuda kaks Kalev-Estiennel, kaks H. TõdUse rühmade esindajat, üks Hamiltoni ja üks Niagara Falls'i võimlejate esindaja.

Asuti seisukohale, et toimkonna juhtaja tuleks leida väljaspoolt võimlemiserühmade kooseslu, et garanteerida küsimuste täiesti erapooletut lahendamist.

Vastava isiku leidmine on peakomiteel lähimas tõõkavas. Ülemaailmsete Eesti Päevade võimlemise üldjohiks saamiseks tehti ettepanek Evelyn Koop'le, kes selle aktsepteeris. Koosseisud koos üldjuhtidega tulevad kinnitamiseks Eesti Päevade peakomitee koosolekul jaanuari algul.

Eesti Päevade ettevalmistusel on ka teistes sektorites edenemud hoogsalt.

Nii näiteks on leitud kandidaat ka rahvatantsu toimkonna juhatajaks koolale, ning möödunud reedel toimus Torontos sõõsete Rutrikum pastorite nõupidamine Eesti Päevade uusimse osa korraldamiseks. Nõupidamisel võtsid osa pastorid O. Puhm, O. Pelle, Ö. Gnadenteich, B. Ederma, T. Nõmmik ja P. Vanker. Laulijate esindajad tulevad lähituppes puutuvate küsimuste arutamiseks kokku jaanuari sigul.

Eesti Päevalehe tellimine uueks aastaks avatud

Eesti Päevaleht ilmub 1. jaanuarist alates kaks korda nädalas. Tellimishinnad on järgmised:

Aastatellimine	kr. 129:—
Termin (4 kuud)	kr. 45:—
Kuutellimine	kr. 12:—

Tellimne toimub senisea korras, kusjuures senistele tellijatele saadetakse väljs sissemaksukaardid uuele, aiandatud tellimishinnale. Uutel tellijatel tuleb tellimishind maksta, nagu senini. Eesti Päevalehe postgirole nr. 28656 või teatades tallitusele, tel. 08/21 84 46, postiaadress: Eesti Päevaleht, Box 16 320, Stockholm 16.

Pidage rahvuslikku kontakti eesti eluga, kaasmaalastega ja kultuuriga ning kõigega, mis eestlasi huvitab, meie rahvuslika häälekandja kaudu

EESTI PÄEVALEHT

Akad. eksamid

Stockholmi ülikooli lõpetasid fil. kand. astmega Helle Kenga ja Vaino Kenga, mõlemad Tähysst.

Lundi ülikoolis saavutas fil. lic kraadi Katrin Sõrg.

PEAPIISKOP JOHAN KÕPPU MÄLESTAMISEKS

on lisaks ajalehis varemalt teatatud summale kr 2055:- tema nime kandvale Eesti Kapitulile sissemakse veinud veel seitse isikut ja organisatsioonl, millega sel ostarbel saadetud annetuste kogusumma on tõusnud kr 3 120:25, mida kapitali vajtisus tänuga kviteerib enda ja peapiiskop Johan Kõppu perekonna nimel.

†

Armast ema ja vanema

Leontine Toom'i

* 27. 9. 1889
† 22. 12. 1970

mälestab vaikses leinas

IRENE KÕIV
perekonnaga

Matmine Halsingborgi krematooriumis 30/12 1970 kl. 16.

†

Meie unustamatu, meile asendamatu abikaasa ja isa

Harald Mattias Holm

VR II/3

* 13. 9. 1897 Pärnus
† 23. 10. 1970 Stockholmis

uinus igavesse unne kaugel kodumaast.

Valusas leinas

KARIN
ALAR, ALO ja PIRET

Isamaa ilu heleides.

†

Armast sõpra

Leontine Toom'i

mälestavad leinas

MARTIN KUROL
ALEKSANDER TEEMANT
FRIEDA TOLLING
perekondadega

†

Kauaaegset Keskuhatuse liiget

Harald Holm'i

mälestab

SIHTASUSTUS ÜHISABI